

Israel van Dorsten

Henkien tulkki

Lapsuus isäni lahkossa

Suomentanut Sanna van Leeuwen

ATENA

The publisher gratefully acknowledges the support of the Dutch Foundation for Literature

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Copyright © Israel van Dorsten 2024

Suomenkielinen laitos © Atena / Kustannusosakeyhtiö Otava 2024

atena.fi

ISBN 978-951-1-47288-9

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2024

Pikkuveljelleni

*Me jaamme saman menneisyyden.
Nyt nautimme tästä hetkestä
matkalla kohti kaunista tulevaisuutta.*

Alkusanat

Joskus vuonna 2002, kun olin noin kahdeksanvuotias ja veljeni Edino juuri täyttänyt kymmenen, me kirjoitimme kummitustarinan. Olimme tutustuneet isän työpaikalla HUU-haamuun. Myöhemmin haamuja tuli lisääkin: Vahvahaamu, Vitsihaamu, Uimahaamu ja niin edelleen. Meille nämä tarinat eivät olleet mitä tahansa itse seipitettyjä satuja. Ne olivat enemmän kuin sanoja paperilla: meidän lapsenmielessämme ne olivat todellisia. Ilman kilttiä Vahvahaamua en saanut illalla unta, ja HUU-haamu kulki mukanamme kaikkialle. Meille haamut olivat totisinta totta. Ne antoivat meille lämpöä, kodikkuutta, turvaa – kaikkea, mitä lapsi kipeästi tarvitsee.

Vähän vanhempana muistelin usein lapsuuteni ihania vuosia. Ajattelin, että se oli ollut lapsenomaista ja vähän hassuakin aikaa: miten olinkin saattanut uskoa kummituksiin? Samalla olin varttunut aikuiseksi käsittämättä, ettei oikeastaan mikään ollut muuttunut. Haamut olivat vaihtuneet henkiin, sadut päiväkirjoihin ja veljeni ja minun mielikuvitusmaailma isäni kehittämään henkimaailmaan, johon me perheenä uskoimme kollektiivisesti.

Tässä kirjassa kuvaan uskoa henkiseen mielikuvitusmaailmaan omien kokemusteni pohjalta. Yritän havainnollistaa, miten koin kaikki ne mielipuolet tilanteet, joihin jouduin: miten kadotin minuuteni

varttuessani epäterveessä ympäristössä, miten jouduin kokemaan mielen järkkymisen seuraukset pahimmillaan ja miten elämästäni tuli päivä päivältä sietämättömämpää. Ja miten lopulta heräsin todellisuuden uskosta, jossa totuus ja fiktio olivat sekoittuneet täysin. Tämä kirja kertoo siitä, miten löysin itseni uudelleen ja millaisia askeleita jouduin ottamaan päästäkseni pois toivottomasta elämäntilanteestani: miten lähdin perheeni luota Ruinerwoldin maatilalta.

Tässä kirjassa en pyri kuvaamaan aukottomasti perheeni ja lähipiirini elämää, vaan kerron ainoastaan omia muistojani yhteisestä menneisyydestämme. Tämä tarina perustuu omiin kokemuksiini, jotka voivat olla erilaisia kuin muiden kokemukset. Minulle raskainta oli psyykinen manipulaatio, joten keskityn tarinassani siihen. Elämässämme tapahtui hyvin paljon muutakin kuin se, mitä voin kertoa ja kerron tässä kirjassa. Jotkin tapaukset ovat olleet hyvinkin rankkoja, mutta ne eivät kuulu *minun* tarinaani. Osa näistä kokemuksista on kerrottu jo toisaalla, ja osa pysyy ehkä ikuisesti perheenjäseneni omana tietona. On heidän jokaisen oma asia, haluavatko he kertoa menneisyyden kokemuksistaan vai eivät. Sen vuoksi olen muutamia tapauksia lukuun ottamatta pyrkinyt pitämään perheenjäseneni mahdollisimman tarkasti tarinani ulkopuolella. Isäni on kuitenkin poikkeus, koska järjestelmää, jossa vartuin, ei olisi ollut olemassa ilman häntä. Elämäni muovautui hänen ohjailunsa mukaan, ja hänen vaikutuksensa näkyi suoraan tai epäsuorasti kaikissa kokemuksissani.

En vastaa kysymykseen, miksi asioita tapahtui. Moni asia on mysteeri itsellenikin. Isäni ajatuskulut olivat usein käsittämättömiä. Hänen mielentilansa selittämisen jätän psykiatrian tehtäväksi.

Kahdessa ensimmäisessä luvussa valotan isäni ajatusmaailmaa, josta olen toistuvasti lukenut hänen kirjoistaan ja joka muodosti hänen uskonsa perustan. Sen jälkeen kuvaan tunteitani ja elämäni sellaisina kuin koin ne tapahtumahetkellä. Sittenmin käsitykseni menneisyydestäni on muuttunut täysin, ja nykyisin näen useimmat tapahtumat aivan toisesta perspektiivistä. Tuolloin ilmaisin tunteita hyvin niukasti – niille ei yksinkertaisesti ollut tilaa –, mutta kun nyt

muistelen niitä aikoja, tunteet nousevat helposti pintaan. Tehdäkseni tarinalleni oikeutta haluan tässä kirjassa kuitenkin pysyä mahdollisimman lähellä sitä, millainen olin silloin.

Haluan tarjota kertomukseni kautta tukea jokaiselle, joka etsii ulospääsyä tilanteesta, jossa on mahdotonta toteuttaa itseään. Toivon, että pystyt ammentamaan tästä kirjasta voimaa löytääksesi oman tiesi onneen. Missä tilanteessa oletkin, aina on olemassa pakotie ja keino päästä vapaaksi. Helppoa se ei ole, mutta olet sen arvoinen. Olet ansainnut olla oma itsesi, koska juuri omana itsenäsi olet kaunein, paras ja arvokkain.

1

Vielä viimeisen kerran hän kohottaa päänsä. Kipu viiltää luissa ja ytimissä saakka. Aurinko helottaa räikeänä hänen kasvoihinsa. Vielä viimeisen kerran taivas avautuu hänelle. Sokaisee hänen silmänsä. Vaimentaa kivun.

”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” Jeesus huutaa kyynelten noruessa hitaasti kasvoilleen. Veripisaroiden rytmikäs tipahtelu kuumaan hiekkaan kumisee taivaan porteille saakka. Pisara pisaralta jyminä voimistuu. Hänen sydämenlyöntinsä vaimenevat kuulumattomiin. Sitten tulee hiljaista.

Spektaakkeli on ohi. Kymmenet katselijat palaavat takaisin maalliseen arkeensa. Vain muutama jää: joukko uskovia miehiä ja naisia. Heidän järkytyksensä on suunnaton. Tulevaisuus on musta. Tie päättyy umpikujaan.

Monen vuoden ajan he olivat nähneet edessään polun, joka johtaisi taivaaseen. Usein se oli ollut melkein käden ulottuvilla. Hän oli näyttänyt heille tien. Hän *oli* tie.

Vähän syrjemmällä seisoo nainen. Nainen on hänen ainoa toivonsa. Naisen sisällä kasvaa hänen lapsensa. Ristillä riippuvan miehen lapsi.

Kun maailma on pettänyt hänet, häntä odottaa helvetti. Kolme päivää hän harhailee pimeissä käytävissä, joita hallitsee kuoleman enkeli. Jumalan esikoinen seisoo silmäkkäin Luciferin, pimeyden keisarin, kanssa.

Kahdeksantuhatta vuotta aikaisemmin tämä enkelten enkeli oli valinnut syntien tien taivaallisen nuhteettomuuden tien sijaan. Hän oli kääntänyt selkensä omalle Luojalleen, kaikkivaltiaalle Jumalalle.

Samoihin aikoihin Jumalan ensimmäiset lapset olivat tulleet maan päälle ja ihmiskunta oli saanut alkunsa. Aadam ja Eeva elivät ihanassa Eedenin puutarhassa ja keskustelivat usein Jumalan kanssa. Jumala kertoi heille, kuinka heidän tuli elää. Rukoileminen oli heille yhtä luonnollista kuin hengittäminen. Kaikki toimensa he suorittivat taivaallisen isänsä käskystä, tämä oli heidän oppimestarinsa.

Aadam ja Eeva elivät Jumalan enkelten keskuudessa. Nämä taivaalliset olennot asuivat henkimaailmassa. Aadam ja Eeva asuivat maan päällä aineellisessa maailmassa. Enkelit ja ihmiset keskustelivat keskenään päivittäin. Henkisen ja aineellisen välillä ei ollut eroa, Eedenin puutarhassa kaikki oli yhtä.

Mutta valon enkeli Lucifer vietti ihmisen pahuuteen, ensin Eevan ja sitten Aadamin. He hylkäsivät Jumalan, eivät kuunnelleet häntä enää. Eedenin ihanne joutui kadoksiin. Lapset syntyivät pimeyteen. Kain murhasi Abelin. Viha ja kateus levisivät maan päälle.

Abel jatkoi elämää henkimaailmassa yhdessä Jumalan enkelten kanssa. Hän ei puhunut vanhempiensa kanssa, sillä he eivät viestineet henkimaailman kanssa: ihminen ei enää nähnyt henkien maailmaa. Heidän syntisten himojensa takia aineellisesta ruumiista oli tullut heille tärkeämpi kuin henkinen elämä. Luciferin pimeys oli erottanut henkimaailman ja aineellisen maailman toisistaan.

Abelin kuoleman jälkeen enkelit alkoivat valmistaa ihmiskuntaa Jumalan lapsen tuloon maan päälle. Kymmeniä kertoja sitä yritettiin: Nooa, Abraham, Jaakob, Joosef, Daavid, Elisa. Kukaan heistä ei ollut tarpeeksi puhdas Jumalan esikoiseksi. Suunnitelman oli pakko onnistua, sillä vain Jumalan poika voisi avata tien taivasten valtakuntaan ja

siten jälleenrakentaa Eedenin ihannemaailman. Vain hän voisi nujertaa pahalaisenkelin mahdin ja saattaa ihmisen takaisin Jumalan luo. Kahdeksantuhannen vuoden jälkeen se viimein onnistui. Kristus tuli maailmaan. Messias tuli pelastamaan ihmiskunnan. Jeesus oli syntynyt. Jumalan poika kulki ihmisten keskuudessa.

Mutta nyt Herra Jeesus katsoo helvetin tulta suoraan silmiin. Lucifer nauraa. Hänen voittonsa on lopullinen, Jumalan poika on hänen käsissään.

Taistelu riehuu kolme päivää. Syvä häpeän tunne valtaa miesparan. Kolmenkymmenenviiden elinvuoden jälkeen hän on menettänyt henkensä ristillä. Tuhansien vuosien ajan Jumala ja taivaan enkelit olivat valmistelleet hänen tuloaan maan päälle, monet olivat taistelleet sen puolesta. Ja nyt hän on täällä tuonelan syvyyksissä, lyötynä. Maailma on tuomittu kadotukseen.

Jumala on varmasti pettynyt häneen pahasti. Tulevaisuudesta olisi tullut niin kaunis, jos hän olisi saanut näyttää tietä. Hän olisi voinut saada aikaan rauhan ja täydellisen ihannemaailman, jollaisesta maailman viisaimmatkaan ihmiset eivät olleet rohjenneet unelmoida. Ihmiset olisivat saaneet elää yhdessä kaukaisten esivanhempiansa kanssa. Henkinen ja aineellinen olisivat jälleen yhdistyneet, murhetta ei olisi. Viha olisi ikuisesti mennyttä.

Onko tämä loppu? Saako Lucifer maailman nyt lopullisesti otteeseensa? Onko toivo pyyhitty yli historian kirjoista?

On oltava jokin keino. Jumala on kaikkivaltias ja jatkaa aina taiste-luaan. Paholainen ei voi ikinä voittaa.

Kolmantena päivänä Jeesus saa uskonsa takaisin. Takaisin maan päälle hän ei enää pääse avatakseen polun taivaaseen, mutta hän voi valmistaa ihmisiä uutta tietä varten. Se tie on kaukana tulevaisuudessa, mutta se löytyy vielä!

Helvetin muurit murtuvat auki. Kuin tähdenlentona pieni valopiste erkanelee pois tuonelan synkästä laaksosta. Jeesus palaa taivaaseen. Hänellä on salaisuus, josta monet Jumalan enkelitkään eivät tiedä mitään. Se on aarre, jonka hän on jättänyt jälkeensä: hänen jälkeläisiinsä kulkee maan päällä.

He vaeltavat länteen. He pakenevat onnettomuutta, joka koitui heidän kantaisänsä kohtaloksi, yhä kauemmas, kunnes vastassa on meri. Siihen päättyy heidän matkansa, mutta siitä alkaa Jumalan työ. Tänne on Jumalan pojan määrä syntyä. Kestää kaksituhatta vuotta, ennen kuin Jumala saa kerättyä tarpeeksi itseluottamusta yrittääkseen uudelleen ihmiskunnan pelastamista: seitsemänsataakolmekymmentätuhatta sodan ja kärsimyksen päivää.

Syyskuussa 1952 Jumalan poika syntyy pieneen kylään mitättömässä maassa jossain Euroopan länsirannikolla. Monien sukupolvien jälkeen Jumalan esikoinen on palannut maan päälle. Tämä lapsi on minun isäni.

2

Jumalan poika kantaa nimeä Gerrit Jan, mutta maailma ei vielä ole valmis vastaanottamaan häntä. Jeesuksen kristinuskon olisi pitänyt valmistaa maailma hänen tulemistaan varten, hänen kristittyjensä olisi pitänyt suojella Jumalan lasta. Heidän olisi pitänyt kasvattaa hänet ja kertoa hänelle, mikä hänen tehtävänsä on täällä maan päällä. Hänet olisi pitänyt ottaa vastaan messiaana, vapahtajana.

Sen sijaan hän syntyi epäuskoiseen ja vihamieliseen maailmaan, jossa ei tunneta todellista uskoa. Useimmat ihmiset eivät usko mihinkään. Jotkut luulevat uskovansa Jumalaan, mutta hekään eivät tunne totuutta. Jeesus on yhä heidän vapahtajansa, vaikkei ole ollut messias enää kahteentuhanteen vuoteen.

Kukaan ei tiedä, kuka Gerrit Jan todellisuudessa on. Hän on samanlainen vauva kuin kaikki muutkin. Jeesus jättää hänet oman onnensa nojaan, enkelit tekevät työtään jossain muualla, itse Jumalakin on menettänyt uskonsa ainoaan poikaansa.

Samaan aikaan Aasian mantereen itäisellä niemimaalla syntyy uusi uskonnollinen liike. Siitä saa alkunsa uusi vakaumus: usko väärään profeettaan.

Väärä profeetta on syntyisin Pohjois-Koreasta ja nimeltään Sun Myung Moon. Hän uskoo voivansa vapahtaa maailman kaikista syn-

neistä. Hänellä on valta lopettaa kaikki sodat, ja hänen ansiostaan maan päällä on pian taas valoa. Sun Myung Moon uskoo olevansa messias. Niin hänelle kerrotaan, kun hän on kuusitoistavuotias. Pääsiäisenä Jeesus tulee hänen luokseen ja osoittaa hänelle näyssä elämäntehtävän. ”Tee loppuun tehtävä, jota minä en saanut valmiiksi maan päällä.”

Sun Myung Moonin ryhmään liittyy yhä enemmän ihmisiä. Ihme seuraa toistaan, johtajaa kirjaimellisesti kumarretaan. Seuraajat alkavat kutsua liikettä Yhdistymiskirkoksi. Samaan aikaan kun Jumalan poika varttuu maan päällä täysin tietämättömänä poikkeuksellisesta arvostaan, väärän profeetan mahti kasvaa.

Gerrit Jan varttuu kristityssä perheessä. Raamattu tulee hänelle tutuksi, mutta hän ei onnistu löytämään siitä oikeaa tietä. Koulussa hän pärjää hyvin ja jatkaa opintojaan yliopistossa. Aluksi hän opiskelee psykologiaa Groningenissa, myöhemmin Amsterdamissa.

Häntä alkavat kiinnostaa filosofiset tekstit. Kun hänen rakas isoäitinsä menehtyy, kuolema alkaa kiehtoa häntä suunnattomasti. Miksi ihmiset kuolevat? Minne vainajat menevät? Hän pelkää kuolemaa. Miten on mahdollista, että kuoltuaan ihmiset ovat vain yhtäkkiä poissa? Kuuluuko tällainen tuska elämään? Eihän niin voi olla. On pakko olla jotain muutakin kuin kuolema. Mutta mitä? Hän pohtii kysymystä päivin ja öin.

Työssä dementoituneiden vanhusten hoivakodissa tilanteen toivotomuus on hänelle liikaa. Kaikki nämä ihmiset kuolevat yksin kurjuudessa. Kukaan ei välitä heistä. Mitä arvoa heidän elämällään on? Syntyä, varttua, käydä koulua, käydä töissä, saada lapsia ja sitten jäädä yksinäisenä odottamaan kuolemaa? Siinäkö kaikki? Onko syntymä vain kahdeksankymmenen vuoden rangaistus kuolemaa odotellessa? Mistä vielä löytyisi toivoa? Ja onnea? Maailma tuntuu tuhoon tuomitulta.

Gerrit Jan pohtii maailman kohtaloa eikä pysty hyväksymään kaiken turhuutta. Jokaiselle on pakko olla olemassa korkeampi päämäärä, ihannemaailma, jossa kuolema on yhtä kaunis asia kuin syntymä. Jonkin on muututtava. Mutta kuka saisi muutoksen aikaan, ja miten?

Hän tajuaa, että siihen pystyy vain yksi ihminen: hän itse. Hän irtisanoutuu työstään ja keskeyttää opintonsa. Hän ryhtyy etsimään vapahduksen tietä.

Hän etsii kuukausia. Hän käy sadoissa kirkkoissa, tutustuu moniin uskontoihin, mutta tietä ei löydy mistään. Kukaan ei osaa näyttää hänelle ihannetta, jota hän etsii.

Sitten eräänä päivänä hänen ovelleen koputtaa Yhdistymiskirkon jäsen. Luettuaan Sun Myung Moonin kirjan Gerrit Jan on varma asiaan: tämä on tie, tämä on totuus.

Vuonna 1979, kaksikymmentäkuusivuotiaana, hän liittyy Yhdistymiskirkon jäseneksi. Sun Myung Moon, joka kutsuu itseään Todelliseksi Isäksi (*True Father*), on Jeesuksen toinen tuleminen, maanpäällinen Kristus.

Viiden vuoden ajan Gerrit Jan viettää lahkolaiselämää kirkon riveissä. Hän kuulee henkimaailmasta, jossa kaikki edesmenneet ihmiset elävät. Lopulta kuolema ei enää merkitse menetystä. Kuolema ei ole loppu. Henget voivat elää yhdessä ihmisten kanssa maan päällä. Hän voi puhua ihmisten kanssa heidän kuolemansa jälkeen, hän voi jutella edesmenneen isoäitinsä kanssa.

Gerrit Jan ottaa tehtävänsä kirkossa erittäin vakavasti. Hän haluaa tehdä kaikkensa parantaakseen maailmaa. Hänen luokseen tulee Todellisen Isän poika, joka on kuollut kahdeksantoistavuotiaana auto-onnettomuudessa. Pojan nimi on Heung Jin Moon, ja hän puhuu Gerrit Janille henkimaailmasta käsin. Myös Jeesus tulee tapaamaan Gerrit Jania yhä useammin. Vuorovaikutuksesta henkimaailman kanssa tulee luonnollista. Kaikki keskustelut henkien kanssa käydään englanniksi. Se on ainoa kieli, jolla Jumala osaa ilmaista itseään täsmällisesti, ja hän on määrännyt kaikki taivaalliset henget opettelemaan tämän kielen.

Vierailujensa aikana Jeesus paljastaa Gerrit Janille yhä enemmän asioita. Tehtävän laajuus selkiytyy. Gerrit Jan onkin tärkeämpi henkilö kuin hän oli tiennytkään. Hänellä on ratkaiseva rooli maailman vapahdamisessa. Hän kirjoittaa muistiin kaikki ilmestyksensä.

Jeesukselta hän oppii oikean tavan rukoilla. Lapsena hän oli toki rukoillut, mutta se oli yksisuuntaista liikennettä. Samalla tavalla kuin muutkin kristityt ympärillään hän oli vain pajattanut yksinpuhelua kuuntelematta, mitä asiaa Jumalalla oli. Oikea rukous on vuoropuhelua Jumalan kanssa, ja lopulta hän myös kuulee Jumalan äänen. Rukous on kuin sykkivä sydän, se ei pysähdy koskaan. Jumala puhuu hänelle joka päivä, joka tunti, joka minuutti. Jokaisen tekonsa hän suorittaa Jumalan kehotuksesta.

Heung Jin puhuu paitsi hänelle myös hänen kauttaan. Seurakuntalaiset kokoontuvat kuuntelemaan messiaansa poikaa Gerrit Janin välityksellä. Hän on Heung Jinin uusi ruumis. Poika, joka menetti henkensä aivan liian varhain, on nyt palannut maan päälle, ja se on ihme. Henkimaailma ja aineellinen maailma ovat yhdistyneet jälleen, niin kuin ne olivat yhtä Eedenin puutarhassa kymmentuhatta vuotta sitten.

Myös Jeesus puhuu joskus Gerrit Janin ruumiin kautta. Kahden tuhannen vuoden jälkeen ihmiset voivat jälleen kuunnella Kristuksen sanaa. Jeesus kulkee maan päällä Jumalan uuden pojan ruumiissa.

Gerrit Jan on Yhdistymiskirkon aktiivinen jäsen monen vuoden ajan, mutta ei koskaan tapaa Todellista Isää henkilökohtaisesti. Kai Moon silti tietää hänen olemassaolostaan? Tottahan Jeesus on kertonut hänelle Gerrit Janista? Ja varmasti hänen oma poikansa Heung Jin on maininnut isälleen puhuvansa Gerrit Janin kautta?

Marraskuussa 1984 Jeesus ja Heung Jin tuovat henkimaailmassa Gerrit Janin luo Todellisen Isän tyttären. Hänen nimensä on Hye Jin Moon. Hän kuoli vauvana, mutta ihmeen kautta hän on varttunut henkimaailmassa Jeesuksen ja Jumalan enkelten ohjauksessa. Hänestä on nyt tullut aikuinen nainen.

Samana päivänä Gerrit Jan tapaa Tanskassa kaksitoista ihmistä, joista useimmat ovat itävaltalaisia. He ovat kuulleet, että Heung Jin puhuu Gerrit Janin kautta ja haluavat ryhtyä Gerrit Janin seuraajiksi. Hän on heidän uusi tiensä.

Gerrit Jan ohjaa opetuslapsiaan. Hän puhuu heille Jeesuksen ja Heung Jinin sanoin. Yksi opetuslapsista, Magdalena, saa häneltä erityistä huomiota. Gerrit Jan saa selville, että naisella on salasuhte erään toisen opetuslapsen, kaksikymmentäkolmevuotiaan Josefin kanssa. Gerrit Jan kertoo Magdalenalle, että se on paholaisen työtä. Koska he ovat tehneet seksuaalista syntiä, tie Jumalan luo on heiltä suljettu. Heidän halunsa ovat suuntautuneet ruumiillisiin nautintoihin, eikä se kuulu Jumalalle ja hengille omistettuun elämään.

Seuraavina kuukausina Gerrit Jan saa monia uusia ilmestyksiä henkimaailmasta. Hänen kritiikkinsä seurakuntalaisia kohtaan kasvaa: monet eivät ota Todellisen Isän oppeja tarpeeksi vakavasti. He tuhoavat kirkon. Lucifer on soluttautunut Yhdistymiskirkkoon.

Hän koettaa johdattaa uskonveljet takaisin oikealle polulle paljastamalla heille, mitä on saanut selville: Lucifer ohjailee Yhdistymiskirkon johtajia, heidän on päästävä irti paholaisen vaikutuspiiristä. Gerrit Jan joutuu napit vastakkain kirkon kanssa, sillä Yhdistymiskirkko puolustautuu samalla mitalla: muutamien merkittävien johtajien mukaan Gerrit Jan itse on saatanan vaikutuksen alaisena. Hän joutuu arestiin, eristyksiin muista. Päivittäin hänen päälleen ripotellaan pyhää suolaa paholaisen karkottamiseksi. Välit kiristyvät. Gerrit Jan tuntee itsensä uhatuksi ja jättää kirkon. Seuraavat vuodet hän harhailee eksyksissä ulkona kirkosta, jonka jäseneksi hän kaikesta huolimatta tuntee itsensä. Hän yrittää lukemattomia kertoja ottaa yhteyttä Todelliseen Isään, mutta turhaan.

Syyskuussa 1985 hän saavuttaa yksilöllisen täydellisyyden. Se tarkoittaa sitä, että siitä hetkestä lähtien hän on vapautunut kaikesta pahasta. Hän ei ole enää syntinen, vaan puhdas ja täydellinen ihminen, jollaiseksi Jumala aikoinaan loi Aadamin. Jumala ilmoittaa sen hänelle henkilökohtaisesti. Kaikki, mitä hän vastedes tekee, on Jumalan tahto. Hänen tekonsa ovat Jumalan tekoja, hänen ajatuksensa ovat Jumalan ajatuksia, hänen halunsa ovat Jumalan haluja. Hän on Jumalan täydellinen lapsi.

Tästä lähtien hänen ei enää tarvitse toimia Heung Jinin ruumiillisena ilmentymänä. Gerrit Jan on liian täydellinen hengen ruumiiksi.

Hän keskustelee henkien kanssa yhä, mutta ne eivät enää puhu hänen kauttaan. Edes Jeesus ei ole tarpeeksi puhdas astumaan hänen ruumiiseensa.

Pian tämän jälkeen hän menee naimisiin Todellisen Isän tyttären Hye Jinin kanssa. Ensimmäistä kertaa maailmallinen mies ottaa vai-mokseen henkimaailman naisen, heidän avioliittonsa yhdistää henki-sen ja aineellisen maailman. Se on Jumalan siunaus. Eedenin puutarha on nyt hyvin lähellä. Kaikki uskonnolliset johtajat tulevat onnitte-lemaan heitä henkimaailmassa: Mooses, Jaakob, Jeesus, Buddha, Muhammed, Abraham, Iisak, Elisa, Aadam, Gabriel, Kungfute, Mikael, pyhä Franciscus ja moni muu. Gerrit Jan kirjoittaa kokonai-sen kirjan täyteen kauniita tervehdyksiä, joita hänelle sinä päivänä lau-sutaan, kaiken englanniksi, sillä se on Jumalan kieli. Loppusanat on varattu Jeesukselle:

Rakkaimmat Gerrit Jan ja Hye Jin, rakas veljeni ja rakas sisareni.

Kuinka onnellinen olenkaan saadessani onnitella teitä tänä siunattuna päivänä. Mikä riemu on nähdä, että Jumala on nyt antanut teille sen, minkä hän halusi antaa jo minulle, ja tietysti jo Aadamille ja Eevalle. Nyt ristiinnaulitsemiseni kipeät muistot voivat pyyhkiytyä pois. Nyt kaikki tulee täyte-tyksi maan päällä. Taivasten valtakunta rakennetaan maan päälle ja taivaaseen.

(1. heinäkuuta 1985, Zwolle, Alankomaat)

Jotkut kahdestatoista opetuslapsesta pysyvät Gerrit Janin seuraajina myös Yhdistymiskirkon ulkopuolella ja lahjoittavat hänelle rahaa yhä useammin. Lahjoituksista hän saa elantonsa omistautuessaan opetta-maan seuraajiaan. Muutamien kanssa hän puhuu päivittäin, joidenkin kanssa käy ainoastaan kirjeenvaihtoa. Magdalena on hänen kanssaan lähes koko ajan, Josef tulee ja menee.

Gerrit Jan kirjoittaa kirjoja, joissa hän selittää oppejaan. Hänen kirjoitustensa avulla, totuuden avulla, maailman on mahdollista pelastua. Hän alkaa pitää päiväkirjaa yhdessä henkimaailmassa elävän vaimonsa kanssa, sillä heti kun ihmiset saavat kuulla, että Jumalan poika on tullut maan päälle, he haluavat varmasti tietää kaikki yksityiskohdat hänen elämästään. Gerrit Jan on pyhästi vakuuttunut siitä, että hänen päiväkirjaansa tullaan jonain päivänä lukemaan enemmän kuin Raamattua.

Groningenissa 11.10.1986

GJ: Tänä päivänä minä, Gerrit Jan, ja morsiameni aloitamme tämän päiväkirjan Groningenissa, Alankomaissa.

Tämä päiväkirja kirjoitetaan luettavaksi tuleville sukupolville. Tämän päiväkirjan tarkoitus on antaa elämää tuleville sukupolville.

Päämäärämme on tehdä ihmiset tietoiseksi siitä, millä tavalla Jumala on osallisena jokapäiväisessä elämässämme. Jumala on lähellä, hyvin lähellä. Jumala on huolehtiva, hyvin huolehtiva. Eikä mikään pieninkään yksityiskohta ole Jumalan silmissä pieni, ei, vaan jokainen pieninkin yksityiskohta on ehdottoman tärkeä silloin kun me ihmisinä, Jumalan lapsina, elämme oikeaa elämää.

Hye Jin: Tämän on kirjoittanut Gerrit Janin morsian. Aviomieheni, Todellinen Aadam, Gerrit Jan, kirjoittaa tämän vasemmalla kädellään, mutta kirjoituksen sanat ja henki tulevat minulta. Gerrit Janin elämä on traaginen elämä, täynnä kärsimystä. Et voi edes kuvitella, kuinka paljon kärsimystä ja tuskaa. Hän elää Jumalaa varten, perustaakseen Jumalan perheen, ja ainoastaan ihmiskunnan hyväksi. Siten hän uhraa